

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612208267
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1612208267.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: D. H. N., s.r.o., F.: XX XXX XXX, so sídlom K. 5, XXX XX G., zastúpeného advokátskou kanceláriou Y. H. s.r.o., so sídlom K. 5, XXX XX G., proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, XXX XX Závod, o zaplatenie sumy 488,19 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 488,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 221,37 Eur a vo výške 9,5 % ročne zo sumy 488,19 Eur od 26.11.2010 do zaplatenia, všetko do troch od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.07.2012 (opravenou dňa 14.11.2014) domáhal zaplatenia sumy 488,19 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 221,37 Eur a ďalším úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 488,19 Eur od 26.11.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.01.2006 došlo k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, zrušením bez likvidácie, pričom celé imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť U. P. E., a.s., ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006 žalobca nadobudol pohľadávky postupcu. Dňa 18.02.2002 bola uzavretá zmluva č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný si uvedenú zmluvnú povinnosť neplnil, dostal sa do omeškania, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky jeho dlh predstavoval sumu 641,31 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil sumu 26,56 Eur dňa 21.02.2007, sumu 26,56 Eur dňa 23.03.2007, sumu 50,- Eur dňa 27.10.2010 a sumu 50,- Eur dňa 25.11.2010. Dižná suma ku dňu podania žaloby predstavovala 488,19 Eur. Na základe platieb žalovaného si žalobca vyčíslil úrok z omeškania v sume 221,37 Eur za obdobie od 16.12.2006 do 25.11.2010.

2. Žalovaný sa k žalobe napriek výzve nevyjadril.

3. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/97/2015-54 zo dňa 22.03.2016, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol a žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo v čase rozhodnutie platné a účinné ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého bol súd prvej inštancie povinný prihliadať aj bez návrhu na premlčanie v spotrebiteľských sporoch.

4. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Žalobca tvrdil, že aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1. Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 X. základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR úpravu vyjadrenú v § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdov) ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu žaloby, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Ústava Slovenskej republiky priznáva každému z účastníkov súdneho konania rovnaké postavenie. Odhládnuv od skutočnosti, že možnosť zbaviť sa dluhu vznesením námietky premlčania už sama o sebe znamená zásah do majetkových práv a zásad dobrých mravov, prijatím § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarca zašiel ešte ďalej a uložil súdom a iným orgánom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, či pre ktoré by nemusel priznať veriteľom uplatnený nárok v plnej výške a skúmať dôkazy v tomto svetle, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil tiež zásadu rovnosti účastníkov konania a nestrannosti súdu, ktorá sa v civilnom procese prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd. Žalobca poukázal na uznesenie Okresného súdu Košice II. zo dňa 17.07.2015, sp. zn. 36C/117/2014, ktorým prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky, nakoľko podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o určenie, že ustanovenie § 5b zákona - 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je v nesúlade s ustanoveniami čl.1 ods.1 a čl. 46 ods.1 zákona č. 460/1992 Zb. - Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru Okresného súdu Košice II. je rozpor daný skutočnosťou, že aplikácia tohto ustanovenia jednostranne zvyhodňuje dlžníka - spotrebiteľa a to tým, že „nestranný“ súd (prípadne iný orgán) má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

5. Krajský súd uznesením č.k. 2Co/185/2016-78 zo dňa 14.11.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu rozhodovania. Dňa 27.09.2018 bol v Zbierke zákonov č. 98/2018 uverejnený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. 271/2018 Z. z., podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Odvolací súd tak zistil, že ustanovenie zákona (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.), ktoré aplikoval súd prvej inštancie, a ktoré by musel aplikovať v rámci svojho rozhodovania aj odvolací súd, nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, čo vyslovila najvyššia súdna autorita ústavou povolaná na rozhodovanie o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a

s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom (čl. 125 ods.1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky). Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval na základe platného a účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. v čase vyhlásenia rozsudku (22.03.2016).Vzhľadom na to, že následne na to (07.02.2018) bol Ústavným súdom Slovenskej republiky vyslovený nesúlad tohto ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky musela byť táto skutočnosť zohľadnená v rámci odvolacieho konania. Uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Nález Ústavného súdu SR - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihládanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolací súd dáva do pozornosti aj uznesenie (zjednocujúce stanovisko) pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11.10.2006, sp. zn. PL z. ÚS 1/06, kde bola riešená otázka okamihu hmotnoprávných účinkov nálezu ústavného súdu a kde ústavný súd okrem iného konštatoval, že hmotnoprávne účinky nálezu vo vzťahu ku konaniam, ktoré ešte neboli právoplatne skončené, nastávajú ex tunc, teda na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade s ústavou, sa hľadí, akoby nebolo. Z uvedených dôvodov, pre protiústavnosť ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ktoré v súdnej veci aplikoval súd prvej inštancie, nemohol Krajský súd potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny (§ 387 ods.1 CSP). V odvolacom konaní bolo potrebné nesprávny (hoci v tom čase zákonný) procesný postup súdu prvej inštancie napraviť. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie po zistení premlčania uplatneného nároku sa jeho vecnou, hmotnoprávnou dôvodnosťou nezaoberal, respektíve v tomto rozsahu nevyhodnotil vykonané dôkazy, nebolo možné vytýkaný nedostatok napraviť v odvolacom konaní zmenou napadnutého rozsudku. Preto odvolací súd musel postupovať podľa § 389 odsek 1 písmen b) a c) CSP a napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

6. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. V prejednávanej veci mal súd za to, že vo veci ide o otázku jednoduchého právneho významu (aj napriek podanému odvolaniu zo strany žalobcu a následnému zrušeniu rozsudku), skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa nevyjadril ani k samotnej žalobe ani k odvolaniu), preto podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 22.02.2019.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o prenájme č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.02.2002, platobnou históriou, výpoveďou zo zmluvy o prenájme zo dňa 16.09.2002, upomienkou zo dňa 12.07.2002, kópiou doručanky, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 28.08.2010, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2006, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier a zistil tento skutkový a právny stav.

9. Žalovaný uzatvoril dňa 16.02.2002 zmluvu o prenájme č. XXXXXXXXXXXX s právnym predchodcom žalobcu, na základe ktorej sa zaviazal splácať tovar (pračka Whirlpool 5108) 15timi splátkami po 1.288,- Sk (42,75 Eur), pričom celkovo mal uhradiť 19.320,- Sk (641,31 Eur). Celková hodnota tovaru bola v sume 24.160,- Sk (801,97 Eur) a žalovaný pri uzatvorení uhradil počiatočnú platbu - akontáciu v sume 4.840,- Sk (160,66 Eur). Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky prenájmu poskytované spoločnosťou R.

10. Keďže žalovaný z predpísaných splátok neuhradil ani jednu, dostal sa do omeškania s platením sumy 641,31 Eur. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému dňa 16.09.2002 výpoveď zo zmluvy o prenájme podľa článku VI písm. a) Všeobecných podmienok zmluvy. Doručením tejto výpovede zmluvný vzťah s právnym predchodcom žalobcu zanikol. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 19.09.2002.

11. Žalovaný po postúpení pohľadávky uhradil sumy 26,56 Eur dňa 21.02.2007, sumu 26,56 Eur dňa 23.03.2007, sumu 50,- Eur dňa 27.10.2010 a sumu 50,- Eur dňa 25.11.2010.

12. Úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne si žalobca vypočítal za obdobie od 16.12.2006 (deň nasledujúci po postúpení pohľadávky) do 25.11.2010 z dlžnej sumy (641,31 Eur), ktorá sa po úhrade splátok žalovaného znižovala. Takto vyčíslený úrok predstavuje sumu 221,37 Eur.

13. Žalobca po postúpení uzavrel dňa 28.08.2010 so žalovaným Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v ktorej je uvedené, že žalovaný uznal čo do dôvodu a výšky svoj záväzok vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy v celkovej výške 588,19 Eur titulom istiny.

14. Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej obchodnej inšpekcie v znení neskorších predpisov účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o prenájme (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. sa na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

17. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

19. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

20. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

21. Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o prenájme uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný vystupoval v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca žalobcu v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona).

23. Ďalej mal súd preukázané, že na základe zmluvy o prenájme prenajal právny predchodca žalovanému tovar (práčku Whirlpool) v cene 24.160,- Sk (801,97 Eur). Žalovaný zaplatil akontáciu v sume 4.840,- Sk (160,66 Eur) a zvyšok ceny 19.320,- Sk (641,31 Eur) mal uhrádzať 15timi splátkami po 1.288,- Sk (42,75 Eur). Žalovaný neuhradil právnemu predchodcovi žalobcu žiadnu sumu, až následne po postúpení uhradil žalobcovi sumu 153,12 Eur. Žalobca si uplatnil sumu 488,19 Eur (641,31 Eur - 153,12 Eur). Súd mal preukázané, že uplatnená suma neobsahuje žiadne poplatky, úroky a ani iné nároky, na ktoré by žalobca mal nárok a ktoré by boli v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd žalobcovi takto uplatnenú sumu priznal.

24. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. Žalobca si uplatnil vyčíslené úroky z omeškania vo výške 221,37 Eur počítané od 16.12.2006 (deň nasledujúci po postúpení pohľadávky) do 25.11.2010 vo výške 9,5 % ročne zo sumy 641,31 Eur (následne znižovanej po uhrádzaní splátok) ako aj kontinuálny úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 26.11.2010 do zaplatenia. Žalovaný bol v omeškaní odo dňa nasledujúceho po vypovedaní zmluvy (t.j. dňa 19.09.2002), pričom k uvedenému dňu bola výška úrokov z omeškania 16,5 % ročne (dvojnásobok základnej úrokovej sadzby urečenej Národnou bankou Slovenska), čiže viac ako si uplatnil žalobca. Preto súd priznal žalobcovi vyčíslený úrok z omeškania aj kontinuálny úrok z omeškania tak, ako si ho uplatnil.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov vo výške 100%. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).